Cõtigit eñi eis illud veri pūerbij
Canis reuerſus ad ſuū vomitū ⁊
ſus lota ī volutabro luti. Ca. iij.
HAnc ecce vobꝫ cariſſimi ſecun
dā ſcribo epiſtolā in quibꝰ
veſtrā excito in ɔmonicōnē ſince
raꝫ mentē: ut memores ſitis eoꝝ
q̄ predixi verboꝝ a ſādis ꝓphetis
⁊ aplorꝫ veſtroꝝ p̄ceptoꝝ dñi ſal
uatoris. Hoc p̄mū ſcientes ꝙ ve
nient in nouiſſimis diebꝰ in dece
ptione illuſores iuxta ꝓprias ɔcu
piſcētias ābulantes dicētes. Vbi
eſt ꝓmiſſio aut aduētus eiꝰ. Ex
quo eñi patres dormierūt: oīa ſic
pſeuerāt ab initio creature. Latet
eñi eos hoc volentes ꝙ celi erant
p̄riꝰ ⁊ terra de aqua ⁊ p aquā ɔſi
ſtens de verbo p quē ille tūc mun
dus aq̄ inundatꝰ perijt. Celi aūt
q̄ nūc ſunt ⁊ terra eodem verbo re
poſiti ſūt igni reſeruati in diē iudi
cij ⁊ pdicōis impioꝝ hoim. Vnū
vero hoc nō lateat vos cariſſimi.
q̄a vnꝰ dies apud dñm ſicut mil
le anni ⁊ mille āni ſicut dies vnꝰ
Nō tardat dñs ꝓmiſſi. ſ patient
agit ꝓpt vos. nolēs aliquos pire
ſ oēs ad penitentiā reuerti. Adue
niet autē dies dñi ut fur in q̄ celi
magno impetu tranſiēt: elemēta
vero calore ſoluent. Cū hec igitur
oīa diſſoluenda ſint q̄les oportet
vos eē in ſanctis ɔuſacōibꝰ ⁊ pie
tatibꝰ expectantes et ꝓperātes in
aduentū diei dñi p quē celi ardē
tes ſoluent ⁊ elemēta ignis ardo
re tabeſcent. Nouos vero celos ⁊
nouā terrā ⁊ ꝓmiſſa ipſiꝰ expecta
mꝰ ī q̄bus iuſtitia habitat. Pro
pter qđ cariſſimi hec expectantes.
ſatagite immaculati et iuiolati ei
inueniri ī pace et dñi nr̄i lōganimi
tatē ſalutē arbitramini: ſicut ⁊ ca
riſſimꝰ frater noſter paulus ſcđm
datā ſibi ſapientiā ſcripſit vobis
ſicut et in oībꝫ epl̄is: loquens in
eis de hijs in quibꝰ ſūt quedam
difficilia intellectu que indocti ⁊ ī
ſtabiles deprauāt ſicut ⁊ ceteras
ſcripturas ad ſuā ipōꝝ pdicōem.
Vos igit̄ fratres pſcientes cuſto
dite ne iſipientiū errore trāſducti
excidatis a ꝓpria firmitate. creſci
te vero in gratia et in cognitione
dñi noſtri ⁊ ſaluatoris iheſu xpi.
Ipi gl̄ia ⁊ nunc ⁊ in diem eterni
tatis amen.

Explicit epl̄a bti Petri apl̄i ſe
cunda. Incipit argumentū
ī epl̄am bti Johīs apl̄i pmaꝫ.

RAtionē verbi ⁊ ꝙ deus
ipſe ſit caritas manife
ſtat et ſuſurrones fra
trꝫ nec deū ſciē nec pios
ſiei poſſe: eo vſqꜫ diſſertat ut eē cō
probet homicidas eo ꝙ odiū ſit
interfectionis occaſio.

Explicit argumentū. Incipit
epl̄a bti Johīs apl̄i pma.

QVod fuit ab initio
qđ audiuimus. qđ
vidimꝰ ocul̄ nr̄is.
qđ pſpeximus ⁊ ma
nus nr̄e cōtrectaue
rūt de verbo vite ⁊ vita manifeſta
ta ē ⁊ vidimꝰ ⁊ teſtamur ⁊ ānun
tiamꝰ vobꝫ vitam eternā que erat
apud patrē et apparuit nobꝫ. Qđ
vidimꝰ ⁊ audiuimꝰ annūtiamꝰ
vobis ut ⁊ vos ſotietatē habeatis

nobiſcū et ſocietas noſtra ſit cū
patre ⁊ cū filio eiꝰ ihū xpō. Et hec
ſcribimꝰ vob̄ ut gaudeatis ⁊ gau
diū veſtrū ſit plenū. Et hec ē annū
tiatio quā audiuimꝰ ab eo ⁊ an
nūtiamꝰ vob̄: qm̄ deus lux ē et te
nebre in eo nō ſunt vlle. Si dixeri
mꝰ qm̄ ſocietatē habemꝰ cū eo et
in tenebris ambulamꝰ mētimur
⁊ veritatē nō facimꝰ. Si aūt in lu
ce ambulamꝰ ſicut ⁊ ipſe ē in luce
ſocietatē habemꝰ ad inuicē ⁊ ſan
guis ihū filij eiꝰ mundat nos ab
ōni peccato. Si dixerimꝰ qm̄ pecca
tū nō habemꝰ ipſi nos ſeducimꝰ
⁊ veritas in nob̄ non ē. Si cōfite
mur peccata noſtra: fidelis ē et iu
ſtus ut remittat nob̄ peccata nrā
⁊ emundet nos ab oī iniqtate. Si
dixerimꝰ qm̄ nō peccauimꝰ mēda
cē ꝫ facimꝰ eū ⁊ verbū eius nō eſt
in nobis.

Capitulū. ij.

Filioli mei hec ſcribo vob̄ ut
nō peccatis. Sꝫ et ſi quis pec
cauerit aduocatū habemꝰ apud
patrē ihm̄ xpm̄ iuſtū. Et ipſe eſt
ꝓpitiacō ꝓ peccatis nrīs: nō ꝓ no
ſtris aūt tm̄. ſꝫ etiaꝫ ꝓ totius mū
di. Et in hoc ſcimꝰ qm̄ ꝯgnouimꝰ
eū ſi mādata eiꝰ obſeruamꝰ. Qui
dicit ſe noſſe eū ⁊ mandata eius
nō cuſtodit mēdax ē ⁊ in hoc veri
tas n̄ ē. Qui āt ſeruat verbū eiꝰ: ve
re in hoc caritas dei pfecta eſt. In
hoc ſcimꝰ qm̄ in ipō ſumꝰ. Qui di
cit ſe in ipō manere: debet ſicut il
le ambulauit ⁊ ipſe ambulare. Ca
riſſimi nō mandatū nouū ſcribo
vob̄. ſꝫ mandatū vetus qd̓ habu
iſtis ab initio. Mandatū vetus ē
verbū qd̓ audiſtis. Iterū mādatū
nouū ſcribo vob̄ qd̓ verū ē ⁊ in ipō
⁊ in vobis. qꝛ tenebre trāſierūt ⁊
verū lumen iā lucet. Qui dicit ſe in
luce eē ⁊ frēm ſuū odit i tenebris
ē vſqꝫ adhuc. Qui diligit fratreꝫ
ſuū in lumine manet ⁊ ſcandaluꝫ
i eo nō ē. Qui aūt odit fratrē ſuū
in tenebris eſt et in tenebris am
bulat ⁊ neſcit quo eat. qꝛ tenebre
obcecauerūt oculos eiꝰ. Scribo vo
bis filioli: qm̄ remittunt̄ vob̄ pecca
ta veſtra ꝓpt̄ nomē eiꝰ. Scribo vo
bis patres: qm̄ cognouiſtis eū q̄
ab initio ē. Scribo vob̄ adoleſcen
tes: qm̄ viciſtis malignū. Scribo
vob̄ infātes: qꝛ ꝯgnouiſtis p̄rem
Scribo vobis iuuenes: qm̄ fortes
eſtis ⁊ verbū dei manet in vobis
⁊ viciſtis malignū. Nolite dilige
re mūdū neqꝫ ea que in mūdo ſūt
Si quis diligit munduꝫ nō ē cari
tas patris i eo. Qm̄ oē qd̓ ē i mū
do ꝯcupiſcētia carnis ē ⁊ ꝯcupiſcē
tia oculoꝝ ⁊ ſupbia vite q̄ non ē
ex patre. ſꝫ ex mūdo eſt. Et mūdꝰ
tranſit ⁊ ꝯcupiſcentia eius. Qui
autem facit voluntatē dei manet
in eternū. Filioli nouiſſima hora
eſt. Et ſicut audiſtis qꝛ anticriſtꝰ
venit. nūc anticriſti multi facti ſūt
Vnde ſcimus q̄a nouiſſima hora
eſt. Ex nobis ꝓdierūt. ſed nō erāt
ex nobis. Nam ſi fuiſſent ex nob̄
permanſiſſent vtiqꝫ nobiſcum.
Sed ut manifeſti ſint. quoniam
non ſunt omnes ex nobis. Sꝫ vos
vnctōnem habetis a ſancto ⁊ no
ſtis omnia. Non ſcripſi vob̄ qua
ſi ignorantibus veritatem. ſꝫ qua
ſi ſcientibus eam ⁊ quoniam om
ne mendatium ex veritate nō eſt
Quis eſt mendax: niſi is qui ne
gat quoniam ihesus eſt criſtus

Hic eſt antixp̄us qui negat pr̄ez
et filiū· Oīs q̄ negat filiū nec pr̄ez
habet· q̄ ꝯfitet̄ filiū ⁊ patrē habꝫ
Vos qđ audiſtis ab initio in vo
bis pmaneat· q̄a ſi in voƀ pmāſe
rit qđ audiſtis ab initio ⁊ vos in
filio ⁊ patre manebitis· Et hec eſt
repromiſſio quā ipſe pollicitus ē
nobis vitā eternā· Hec ſcripſi vo
bis de hijs q̄ ſeducūt vos· Et vos
vnctionē quam accepiſtis ab eo
maneat ī voƀ· Et nō neceſſe habe
tis ut aliquis doceat vos· ſꝫ ſicut
vnctio eius docet vos de oībꝰ· Et
verꝫ eſt ⁊ nō eſt mendaciū· Et ſic̄
docuit vos: manete in eo· Et nunc
filioli manete in eo ut cū apparue
rit habeamꝰ fiduciā ⁊ nō ꝯfūda
mur ab eo in aduētu eiꝰ· Si ſcitis
qm̄ iuſtus ē· ſcitote q̄m ⁊ oīs qui
fac̄ iuſticiā ex ipō natꝰ ē· Ca· iij·
Videte qualē caritatē dedit no
bis pat̄: ut filij dei noīemur
⁊ ſimꝰ· Propt̄ hoc mūdus nō no
uit nos· q̄ꝛ nō nouit eū· Cariſſimi
nūc filij dei ſumus ⁊ nondū appa
ruit q̄d erimꝰ· Scimꝰ qm̄ cū appa
ruerit ſimiles ei erimꝰ· qm̄ videbi
mꝰ euꝫ ſicuti eſt· Et oīs qui habet
hanc ſpeꝫ in eo· ſāctificat ſe ſicut
⁊ ille ſanctꝰ eſt· Oīs qui facit pec
catū ⁊ iniq̄tateꝫ facit· Et peccatū ē
iniquitas· Et ſcitis q̄ꝛ ille apparuit
ut peccata tolleret ⁊ peccatū in eo
nō eſt· Oīs qui in eo manet non
peccat· Et oīs qui peccat nō videt
eū· nec ꝯgnouit eū· Filioli: nemo
vos ſeducat· Qui facit iuſticiā iu
ſtus eſt· ſicut et ille iuſtꝰ eſt· Qui
facit peccatū ex dyabolo ē· qm̄ ab
initio dyabolus peccat· In hoc ap
paruit filiꝰ dei: ut diſſoluat opera
dyaboli· Oīs qui natus ē ex deo pec
catū nō facit· qm̄ ſemē ipſius ī eo
manet ⁊ nō pōt peccare· qm̄ ex deo
natus eſt· In hoc manifeſti ſūt fi
lij dei ⁊ filij dyaboli· Oīs q̄ nō ē iu
ſtꝰ nō ē ex deo ⁊ qui nō diligit fra
trē ſuū· Qm̄ hec ē annūciacō quaꝫ
audiſtis ab initio ut diligamus
alterutꝝ Nō ſicut cayn q̄ ex mali
gno erat ⁊ occidit frēm ſuum· Et
ꝓpt̄ q̄d occidit eū? Qm̄ opa eius
maligna erant· frīs aūt eiꝰ iuſta
Nolite mirari frēs ſi odit vos mū
dus· Nos ſcimꝰ qm̄ trāſlati ſumꝰ
de morte ad vitaꝫ· qm̄ diligimus
frēs· Qui nō diligit: manet ī mor
te· Oīs q̄ odit frēm ſuū homicida
eſt· Et ſcitis qm̄ oīs homicida nō
habet vitā eternā in ſe manentē
In hoc ꝯgnouimꝰ caritatē dei· qm̄
ille aīaꝫ ſuā ꝓ noƀ poſuit ⁊ nos
debemꝰ ꝓ fratribꝰ aīas ponere·
Qui habuerit ſubſtātiā huiꝰ mū
di ⁊ viderit fratrē ſuū neceſſitateꝫ
habere et clauſerit viſcera ſua ab
eo: quō caritas dei manet ī eo? Fi
lioli mei: nō diligamꝰ verbo neqꝫ
lingua· ſꝫ opere ⁊ veritate· In hoc
cognoſcimꝰ qm̄ ex veritate ſumꝰ
et in ꝯſpectu eiꝰ ſuadebimꝰ corda
noſtra· Qm̄ ſi reprehēderit nos cor
noſtꝝ: maior ē deꝰ corde noſtro ⁊
nouit oīa· Cariſſimi ſi cor noſtrū
nō repħenderit nos fiduciā habe
mꝰ ad deū ⁊ quicq̄d petierimꝰ ac
cipiemꝰ ab eo qm̄ mādata eiꝰ cu
ſtodimꝰ ⁊ ea q̄ ſūt placita coraꝫ
eo facimꝰ· Et hoc eſt mādatū eiꝰ
ut credamꝰ ī noīe filij eiꝰ ihū xp̄i
⁊ diligamus alterutꝝ ſicut dedit
mandatū noƀ· Et q̄ ſuat mādata
eius in illo manet ⁊ ipē in eo ⁊ in

ſcimꝰ· qm̄ manet in nobis de ſpi
ritu quem dedit nob̄· Ca·iiij·
Cariſſimi: nolite oī ſpūi crede
re· ſ; ꝓbate ſpiritus ſi ex deo
ſint· qm̄ multi pſeudo ꝓphe exierūt
in mundū· In hoc ꝯgnoſcit ſpūs
dei· Oīs ſpūs qui ꝯfitetur ihm̄ cri
ſtū in carne veniſſe: ex deo eſt· Et
oīs ſpūs qui ſoluit iheſū: ex deo n̄
ē ⁊ hic eſt anticriſtꝰ de quo audi
ſtis qm̄ venit ⁊ nūc iam in mūdo
eſt· Vos ex deo eſtis ⁊ viciſtis eū
qm̄ maior eſt q̄ in vobis ē q̄ꝫ qui i
mūdo· Ipi de mūdo ſūt: ideo de mū
do loquūt̄ ⁊ mundus eos audit·
Nos ex deo ſumꝰ· Qui nouit deū
audit nos· qui nō eſt ex deo non
audit nos· In hoc cognoſcimus
ſpm̄ veritatis ⁊ ſpiritū erroris· Ca
riſſimi diligamus nos inuicē· qꝛ
caritas ex deo ē· Et oīs qui diligit
ex deo natus ē ⁊ ꝯgnoſcit deū· Qui
nō diligit n̄ nouit deū· qm̄ deꝰ ca
ritas eſt· In hoc apparuit caritas
dei in nob̄· qm̄ filiū ſuū vnigenitū
miſit deus in mundū: ut viuamꝰ
ꝑ eū· In hoc ē caritas nō q̄ſi nos
dilexerimꝰ deū· ſ; qm̄ ipſe prior di
lexit nos ⁊ miſit filiū ſuū ꝓpitiati
onē ꝓ peccatis noſtris· Cariſſimi
ſi deus dilexit nos et nos debemꝰ
alterutrū diligere· Deū nemo vidit
vnq̄ꝫ· Si diligamꝰ inuicē deus in
nobis manet et caritas eiꝰ in no
bis pfecta eſt· In hoc ꝯgnoſcimꝰ
qm̄ in eo manemꝰ ⁊ ipſe in nobis
qm̄ de ſpiritu ſuo dedit nobis· Et
nos vidimus ⁊ teſtificamur· qm̄
pat̄ miſit filiū ſuū ſaluatorē mū
di· Quiſquis confeſſus fuerit qm̄
ihūs ē filiꝰ dei· deꝰ in eo manet et
ipſe in deo· Et nos ꝯgnouimꝰ ⁊ cre
didimꝰ caritati quā habet deꝰ in
nobis· Deus caritas ē ⁊ q̄ manet
in caritate in deo manet ⁊ deus in
eo· In hoc pfecta eſt caritas nob̄ i
ſcū: ut fiduciā habeamꝰ in die iu
dicij· qꝛ ſicut ille eſt ⁊ nos ſumus
in hoc mūdo· Timor nō ē in carita
te· ſ; pfecta caritas foras mittit ti
morē· qm̄ timor penā habet· Qui
autē timet nō ē pfectus i caritate·
Nos ergo diligamus deū· qm̄ deꝰ
prior dilexit nos· Si quis dixerit
qm̄ diligo deū ⁊ fratrē ſuū oderit
mendax eſt· Qui eī nō diligit fra
trē ſuū quē videt: deū quē nō vi
det quō pōt diligere· Et hoc man
datū habemꝰ a deo ut qui diligit
deū: diligat ⁊ frēm ſuū· Ca·v·
Omnis q̄ credit qm̄ ihūs eſt
xp̄us ex deo natus ē· Et oīs
qui diligit eū q̄ genuit: diligit et
eū qui natus ē ex eo· In hoc ꝯgno
ſcimꝰ qm̄ diligimꝰ natos dei: cū
deū diligamꝰ et mādata eiꝰ facia
mus· Hec eſt enim caritas dei ut
mandata eius cuſtodiamꝰ ⁊ mā
data eius grauia non ſunt· Quo
niā omne qđ natum ē ex deo vi
cit mundū ⁊ hec eſt victoria que
vincit mūdū: fides noſtra· Quis
eſt autē qui vincit mundū: niſi q̄
credit qm̄ iheſus ē filius dei· Hic
eſt qui venit per aquam et ſāgui
nem iheſus xp̄s· Non in aqua ſo
lum· ſed i aqua ⁊ ſāguine· Et ſpi
ritus eſt qui teſtificatur· quoniā
xp̄us eſt veritas· Quoniam tres
ſunt q̄ teſtimoniū dāt in celo pa
ter· verbum· ⁊ ſpiritusſanctus et
hij tres vnū ſūt· Et tres ſunt q̄ te
ſtimoniū dant in terra: ſpiritus·
aqua ⁊ ſanguis ⁊ tres vnum ſūt

Si teſtimoniũ hoīm accipimꝰ: teſtimoniũ dei maius ē. Quī hoc eſt teſtimoniũ dei qđ maiꝰ ē. quī teſtificatus ē de filio ſuo. Qui credit ī filiũ dei: habet teſtimoniũ dei ī ſe. Qui nõ credit filio mēdacē facit eũ. qꝛ nõ credit in teſtimoniũ qđ teſtificatus eſt deꝰ de filio ſuo. Et hoc eſt teſtimoniũ. quī vitā eternā dedit nobis deus et hec vita in filio eiꝰ ē. Qui habꝫ filiũ habet vitā. q̄ nõ habet filiũ dei: vitā non habet. Hec ſcribo vobis ut ſciatis quī vitā habetis eternā q̄ creditis ī noīe filij dei. Et hec ē fiducia quā habemꝰ ad deũ. qꝛ quecūq; petierimꝰ ſcđm volūtatē eiꝰ audit nos Et ſcimꝰ qꝛ audit nos: quicq̄d petierimꝰ. Scimꝰ quī habemꝰ peticões q̄s poſtulamꝰ ab eo. Qui ſcit fratrē ſuũ peccare peccatũ nõ ad mortē: petat ꝛ dabit ei vita peccāti nõ ad mortē. Et peccatũ ad mortē: nõ ꝓ illo dico ut roget quis. Oīs iniq̄tas peccatũ eſt ꝛ ē peccatũ ad mortē. Scimꝰ qꝛ oīs q̄ natꝰ eſt ex deo nõ peccat. ſ; generacõ dī ꝯſeruat eũ ꝛ malignꝰ nõ tanget eũ. Scimꝰ quī ex deo ſumꝰ ꝛ mūdꝰ totus in maligno poſitus ē Et ſcimus quī filius dei venit ꝛ dedit nobis ſenſũ: ut ꝯgnoſcamꝰ verũ deũ ꝛ ſimꝰ in vero filio eiꝰ. Hic ē verꝰ deus ꝛ vita eterna. Filioli cuſtodite vos a ſimulacris.

Explicit epl'a pma btī Johis
Incipit argumētū ī epl'am ſecūdā

Uſq; adeo ad ſanctā feminā ſcribit ut eandē dñam nõ dubitet l'ris appellare. eiuſdēq; filijs teſtimoniũ qꝛ ābulent ī veritate phibeat.

Explicit argumentũ. Incipit epl'a btī Johis apl'i ſecūda.

Pemior: electe domine et natis eiꝰ q̄s ego diligo in veritate et nõ ego ſolus ſed et oēs qui cognouerīt veritatē. ꝓpter veritatē que pmanet in vobis ꝛ vobiſcū erit in eternũ Sit vobiſcū grā miſericordia pax a deo pře et a xpo ihu filio patris in veritate ꝛ caritate. Gauiſus ſũ valde quī inueni de filijs tuis ambulātes in veritate. ſicut mandatũ accepimꝰ a patre. Et nūc rogo te dña nõ tanq̄ mandatũ nouũ ſcribens tibi. ſ; qđ habuimus ab initio ut diligamꝰ alterutrū. Et hec eſt caritas: ut ambulemꝰ ſcđm mādata eiꝰ. Hoc enī eſt mādatũ ut quēadmodũ audiſtis ab initio in eo ābuletis. quī multi ſeductores exierūt in mundũ q̄ nõ ꝯfitentur ihm xpm veniſſe ī carnē. Hic ē ſeductor ꝛ anticriſtꝰ Videte vos metipſos ne pdatis q̄ operati eſtis. ſ; ut mercedē plenā accipiatis. Oīs qui recedit ꝛ nõ pmanet in doctrina xpi: deũ nõ habet. Qui pmanet ī doctrina: hic patrē ꝛ filiũ habꝫ. Si q̄s venit ad vos ꝛ hanc doctrinā nõ affert: nolite recipe eũ in domũ. nec aue ei dixeritis. Qui enī dicit illi aue: cõmunicat opibꝰ eius malignis. Pluā hñs vobis ſcribere: nolui p cartam ꝛ attramentũ. Spero enī me futurũ apud vos ꝛ os ad os loqui: ut gaudiũ vrm